

गोलोकं

गोलोमि

गोवर्द्ध

गोलिहः, पुं, (गाः खेद्रोव इति । लिह + कः । गोभि-
लिहते इति चत्थे क इति केचित् ।) घट्टा
पाटलिः । इति जटाधरः ॥

गोलीदः, पुं, (गोभिलिहते स इति क्तः ।)
घट्टापाटलिः । इत्यमरः । २ । ४ । ३६ ॥

गोलोकं, स्त्री, (गौर्व्योतीरूपं ज्योतिर्मयः पुरुष
इत्यर्थस्तस्य लोकः स्थानम् । अभिधानात् स्त्रीव-
त्वम् । यद्वा गोभिः किरणैः ब्राह्मज्ञान-
तेजोभिरित्यर्थः । लोक्वते इति । लुक् + चच् ।)
श्रीकृष्णस्य स्थानम् । यथा, तन्त्रे ।

“वैकुण्ठस्य दक्षभागे गोलोकं सर्वमोहनम् ।
तत्रैव राधिका देवी द्विभुजो सुरलीधरः ॥
यद्रूपं गोलकं धाम तद्रूपं नास्ति मामके ।
ज्ञाने वा चक्षुषोः किं वा ध्यानयोगे न विद्यते ॥

सुदृढत्वमयं देवि । नानादेवेन प्रोभितम् ।
मध्यदेशे गोलोकाख्यं श्रीविष्णोर्लाभमन्दिरम् ॥
श्रीविष्णोः सत्त्वरूपस्य यत् स्थलं चित्तमोहनम् ।
तस्य स्थानस्य माहात्म्यं किं मया कथ्यतेऽधुना ॥

तत्रैव सततं भाति द्विभुजो सुरलीधरः ।
तदा सत्त्वमयो विष्णुर्भुवनं पाति निश्चितम् ॥
देव्यवस्य महासौम्यो यत्रैव परमेश्वरिः ।
इति स्थानस्य माहात्म्यं संक्षेपेण मयोदितम् ॥

विलारेण न प्रक्रीमि जन्मान्तरप्रतेन च ।
बीजकीयस्य वाह्ये तु वेदितं तोयमङ्गलम् ॥
प्रमाखं सुन्दरं तोयं यथा चोरीदसागरम् ।
घृन्स्य ज्योतिषाकारं कोटिचन्द्रसमप्रभम् ॥

रजयाकाररूपेण सुसुभ्रं तोयमङ्गलम् ।
गङ्गादिसरितः सर्वास्तथैव भान्ति सुन्दरि ! ॥
इन्द्रादिदेवताः सर्वा स्तूयमाना निरन्तरम् ।
गन्धर्व्यजनानां गङ्गादिभ्रूणाणां भैरवास्तथा ॥

नानासुखविलासेन सदा चैकाग्रचेतसः ।
विष्णुगानं प्रकुर्वन्ति स्तुतिभक्तिपरायणाः ॥
देवा गानं प्रकुर्वन्ति चतुर्भङ्गेण वेधसा ।
मालवाद्याश्च षड्गाथा घटर्विभ्रद्रागिणी तथा ॥

वेदगानेन भासन्तो मूर्ध्निमन्तः सदैव हि ।
मालवेनैव रागेण सामगानं सदा प्रिये ॥
मङ्गारिण सदायत्रं वसन्तेन तथा पुनः ।।
हिन्दोलेन यजुःपाठं सदा कुर्वन्ति चेतसा ॥

कळाटिनेव ऋग्वेदं श्रीरागेण तथा श्रिवे ।
निर्दिष्टपाठमेतत्तु ह्यनिर्दिष्टमतः परम् ॥
तत्रैव सन्ति ते रागाः सहस्राणि च षोडश ॥
सुरारैर्मुंररीगन्धात् सर्वस्तालः प्रजायते ॥

नेन तालेन रागेण सदा गायन्ति वेधसः ।
तहागस्य विभागं हि कुर्वन्ति सुनयो जनाः ॥
रमन्ताद्याश्च ऋतवस्तिष्ठन्ति तत्र सन्ततम् ।
नानाऋतुप्रक्षेपेन भूषितं सुररीधरम् ॥

तत्रैव राधिका देवी नानासुखविलासिनी ।
वदन्ती सुररीगानं कुरु कान्त । प्रमोहनम् ॥
येन शब्देन कामस्य उत्पत्तिर्जायते सदा ।
तहागश्चैव ततालं कुरु गानं प्रयत्नतः ॥

एवमानन्दसंयुक्ता महाविश्वविलासिनी ।
रामभागे सदा भाति राधिका भक्तवत्सला ॥”

(एतस्य धाम्नी गिद्यादिकमाहात्म्यं लक्षणादि-
कञ्च ब्रह्मवैवर्तपुराणे ब्रह्मखण्डे २८ अध्याये
विसतरशो विवृतं यथा, —

“निखं स्थूलञ्च प्रच्छन्नं गोलोकाभिधमेव च ।
लक्षकोटियोजनञ्च चतुरस्रं मनोहरम् ॥
रत्नेन्दुसारानन्माणैर्गोपीनामावृतं सदा ।
सुदृश्यं वर्तुलाकारं यथैव चन्द्रमङ्गलम् ॥

रत्नेन्दुसारनिर्माखं निराधारञ्च खिच्छया ।
ऊर्ध्वञ्च निखं वैकुण्ठात् पञ्चाशतकोटियोजनम् ॥
गोगोपगोपीसंयुक्तं कल्पदृक्षसमन्वितम् ।
कामधेनुभिराकीर्णं रासमङ्गलमङ्कितम् ॥

दृन्दावनवनाच्छन्नं विरचावेदितं सुने ।।
शतशृङ्गं शतशृङ्गैः सुदीप्तं दीपमोक्षितम् ॥
लक्षकोटिपरिमिते रात्र्यम्भेः सुमनोहरैः ।
शतमन्दिरसंयुक्तमाश्रमं सुमनोहरम् ॥

प्राकारपरिखायुक्तं पारिजातवनान्वितम् ।
कौस्तुभेन्द्रेण मणिना निर्माखकलसोज्ज्वलैः ॥
हीरासारविनिर्माखसोपानसंघसुन्दरैः ।
मणोन्दुसारनिर्माखैः कपाटदर्पणान्वितैः ॥

नानाध्वजविचित्राटोराश्रमञ्च सुसंस्कृतम् ।
बोडुशङ्कारसंयुक्तं सुदीप्तं रत्नदीपकैः ॥
रत्नसिंहासने रम्ये चामुलारत्ननिर्मिते ।
नानाध्वजविचित्राटो वसन्तमीचरं वरम् ॥”

गोलोकः, पुं, (लोक्वतेऽथौ इति लोकः गोभि-
स्तीर्जाभिरुपलक्षितो लोकः । ब्रह्मस्वरूपज्योति-
र्मयलोक इत्यर्थः ।) श्रीकृष्णस्य निखग्राम ।
यथा, ब्रह्मवैवर्तपुराणे ॥

“निराधारञ्च वैकुण्ठो ब्रह्माखानां परो वरः ।
तत्परश्चापि गोलोकः पञ्चाशतकोटियोजनत् ॥
ऊर्ध्वं निराश्रयश्चापि रत्नसारविनिर्मितः ।
सप्रङ्कारः सप्रसारः परिखासप्रसंयुतः ॥

लक्षप्राकारयुक्तञ्च नद्या विरजया युतः ।
वेदितो रत्नशैलेन शतशृङ्गेण चारुणा ॥
योजनायुतमानञ्च यत्स्यैकं शृङ्गसुज्ज्वलम् ।
शतकोटीयोजनञ्च शैले उच्छ्रित एव च ॥

द्वैर्ध्वं तस्य शतगुणं प्रस्ये च लक्षयोजनम् ।
योजनायुतविस्तीर्णस्तत्रैव रासमङ्गलः ॥
अमृत्यरत्ननिर्माणो वर्तुलश्चन्द्रविभवत् ।
पारिजातवनेनैव पुष्यितेन च वेदितः ॥

कल्पदृक्षसहस्रेण पुष्योदानप्रतेन च ।
नानाविधैः पुष्यशैलैः पुष्यितेन च चारुणा ॥
त्रिकोटिरत्नाभरणैर्गोपीलक्षैश्च रक्षितः ।
रत्नप्रदीपयुक्तञ्च रत्नतल्पसमन्वितः ॥

नानाभोगसमायुक्तो मधुवापीशतैर्वृतः ।
पीयूषवापीयुक्तञ्च कामभोगसमन्वितः ॥
गोलोकायुद्धसंस्थानं वर्धनं वा विशारदः ।
न कोऽपि वेद विद्वान् वा वेद विद्वान् ब्रजेन्धरः ॥”

गोलोमिका, स्त्री, (गर्वा लोमेव लोमानः सन्दस्याः
इति ठन् टाप् च । यद्वा गोलोमी स्वार्थे के
पूर्वस्यः । इत्येके ।) चन्द्रचुपविशेषः । गोधूमा
इति पाथरी इति च भाषा । तत्पुष्पार्थः ।
गोधूमरी गोजाश्च क्रोटुकपुष्पिकाश्च गोसम्भवा

प्रस्तरिणी । अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्त-
त्वम् । त्रिदोषप्रमनत्वम् । हिमत्वम् । शुल-
रोगासदोषनाशित्वम् । ग्राहित्वम् । दीपनत्वञ्च ।
इति राजनिघण्टुः ॥

गोलोमी, स्त्री, (गोलोमिवत् लोमाकारं पत्र-
मस्याः ।) श्वेतदूर्वा । (यवहारो यथा, —
“पुराणसर्पिलं गुणं हिङ्गु-सिंहार्थकं वचा ।
गोलोमी चाणलोमी च भूतकेशी जटा तथा ॥”

इत्यादिषु इति सुश्रुते उत्तरतन्त्रे षडितिमेऽध्याये)
वचा । भूतकेशः । इति मेदिनी ॥ (यवहारोऽस्य
यथा, संज्ञास्थापनगणे ।
“हिङ्गुकैट्यारिमेदा-वचा-चोरक-वयःस्था गो-
लोमी-जटिला-पलङ्कवाशोकरोहिण्य इति दशै-
मानि संज्ञास्थापनानि भवन्ति ॥” इति चरकै-
सूत्रस्थाने चतुर्थेऽध्याये ।) वैश्या । इति हेम-
चन्द्रः ॥ गोलोमिका । इति राजनिघण्टुः ॥

गोवत्सारी, [न] पुं, (गोवत्सं अग्नि भक्षयति ।
अद् + शिनिः ।) टकः । इति राजनिघण्टुः ॥
गोवधः, पुं, (गोवधो हननम् ।) गोहत्या । स च
उपपातकविशेषः । यथा, मनुः ११ अः ।
“गोवधोऽयाव्यसंयाज्यपारदाख्यात्मविक्रयाः ॥”
तत्प्रायश्चित्तं प्रायश्चित्तशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

गोवदनी, स्त्री, (गवि पृथिव्यां वन्धते प्रशस्यते
इति कर्मणि ल्युट् ततो डीप् ।) प्रियङ्गुटकाः ।
इत्यमरः ॥ पीतदण्डोत्पलः । इति रत्नमाला ॥
(प्रियङ्गु पीतदण्डोत्पलयोरस्या विशेषो ज्ञातव्यः)

गोवरं, स्त्री, (गोभ्यो निःसृतत्वाद् वरं श्रेष्ठं
माननीयमित्यर्थः । गोवु त्रियते । वृ + बाहु-
लकात् अः इत्येके ।) गोखुरचुसगोहस्य शुष्क-
गोमयचूर्णम् । यथा, —
“गोहान्तर्गोखुरचुसं शुष्कं गोमयचूर्णितम् ।
गोवरं तत् समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने ॥”

इति भावप्रकाशः ॥
गोवर्द्धनः, पुं, (गाः वर्द्धयति कोमलदृष्टपत्रादि-
दानेन इति । दृष्ट् + षिच् + ल्युः । यद्वा गावो
वर्द्धन्तेऽत्र इति । षिच् + जुट् अधिकरणे ।
पञ्चतपोधकत्वात् पुंस्त्वम् । यद्वा गां पृथ्वीं
भूमिं वा वर्द्धयति । दृष्ट् + षिच् कर्त्तरि लुगः ।
खनामख्यातश्रीदृन्दावनस्यपञ्चतः । इति जटा-
धरः । तस्य स्वरूपं यथा, —

“अनादिर्हृदिदासोऽयं भूधरो नात्र संग्रयः ॥
इति पादो पातालखण्डे आसं प्रति श्रीकृष्ण-
वाक्यम् ॥ तस्य पूजाकालादिर्यथा, —
“प्रातर्गोवर्द्धनं पूज्य दूतचैव समाचरेत् ।
भूषण्योयास्तथा गावः पूज्याश्च दोहवाहनाः ॥
श्रीकृष्णदातवर्षोऽयं श्रीगोवर्द्धनभूधरः ।
शुक्लप्रतिपदि प्रातः कार्त्तिकेऽर्चोऽयं वैष्णवैः ॥”

“प्रातर्गोवर्द्धनं पूज्य रात्रौ जागरयं चरेत् ॥”
इति कश्चित् पाठः

तस्मात्तदिदं कर्म गोवर्द्धनप्रधानम्येन गोप्रा-
धान्येन च ख्यातमप्येकमेव ज्ञेयम् । तत्र दिन
निर्णयः । तदाह देवकः ।